

ಕೆ. ಷರೀಫಾರವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರೋಧದ ನೆಲೆಗಳು.

ಮಾದೇಶ ಎನ್.

ಭಾಷಾ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು
ಹಾಗೂ ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಸೈಂಟ್ ಕ್ಲಾರೆಟ್ ಕಾಲೇಜು
ಜಾಲಹಳ್ಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

Article Link: <https://aksharasurya.com/2023/11/madesh-n-3/>

ABSTRACT:

ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳವಳಿಯು 70-80ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಮನ್ವಂತರಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಮಹಿಳೆಯು ಕೂಡ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕಪಿಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ವಾತಾವರಣ 70ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ್ದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯೂ ಕೂಡ ತನಗಾದ ಶೋಷಣೆಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಇರುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ವನಿಯೆತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾನಂದಕುಮಾರ್, ಸವಿತಾ ನಾಗಭೂಷಣ್, ಗೀತಾ ನಾಗಭೂಷಣ್, ಸಾ. ರಾ. ಅಬೂಬಕರ್, ಹೆಚ್. ಎಲ್. ಪುಷ್ಪ, ಸುಕನ್ಯಾ ಮಾರುತಿ, ಕೆ. ಆರ್. ಸಂಧ್ಯಾರೆಡ್ಡಿ, ಕೆ. ಷರೀಫಾ, ದು. ಸರಸ್ವತಿ, ಪಿ. ಚಂದ್ರಿಕಾ, ಉಷಾ ಸರ್ವಮಂಗಳ, ಆರ್. ಸುನಂದಮ್ಮ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

KEY WORDS:

ಚಳುವಳಿ, ಸ್ತ್ರೀವಾದ, ತಳಸಮುದಾಯಗಳು, ಶೋಷಣೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಎಚ್ಚರ.

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಲವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪಂಥಗಳಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪಂಥಗಳಲ್ಲಿ ದಲಿತ-ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪಂಥವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ದಲಿತ ಪಂಥವು ಚಳವಳಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಎರಡೂ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ನಡೆದವು. ಅವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪೂರಕ-ಪೋಷಕವಾಗಿ ನೆಲೆನಿಂತವು. ಇದು 70-80ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೈಲುಗಲ್ಲು. 12ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತಳಸಮುದಾಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದ್ದ ವರ್ಣ, ವರ್ಗ, ಜಾತಿ ಎಂಬ ಶ್ರೇಣೀಕೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಂಘಿಕವಾಗಿ ಬಂಡೆದ್ದರೋ ಅದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇ 70-

80ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ದಲಿತ-ದಮನಿತ ಶೋಷಿತ ಸಮುದಾಯಗಳು ಶ್ರೇಣೀಕೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಯಾರು ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಅಂಥವರು ಹಾಗೂ ಅಂಥವರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರ ಫಲವಾಗಿ ದಲಿತ-ಬಂಡಾಯವೆಂಬ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳವಳಿಯೊಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳವಳಿಯು ಅನೇಕ ಚಳವಳಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ರೈತ ಚಳವಳಿ, ಪರಿಸರ ಚಳವಳಿ, ಭೂ ಹೋರಾಟದ ಚಳವಳಿ, ಮಹಿಳಾ ಚಳವಳಿ ಹೀಗೆ ಹಲವು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ದಲಿತ-ಬಂಡಾಯವೆಂಬ ಒಂದೆ ಅಡಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳವಳಿಯು 70-80ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಮನ್ವಂತರಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಮಹಿಳೆಯು ಕೂಡ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕಪಿಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ವಾತಾವರಣ 70ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ್ದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯೂ ಕೂಡ ತನಗಾದ ಶೋಷಣೆಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಇರುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ವನಿಯೆತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾನಂದಕುಮಾರ್, ಸವಿತಾ ನಾಗಭೂಷಣ್, ಗೀತಾ ನಾಗಭೂಷಣ್, ಸಾ. ರಾ. ಅಬೂಬಕರ್, ಹೆಚ್. ಎಲ್. ಪುಷ್ಪ, ಸುಕನ್ಯಾ ಮಾರುತಿ, ಕೆ. ಆರ್. ಸಂಧ್ಯಾರೆಡ್ಡಿ, ಕೆ. ಷರೀಫಾ, ದು. ಸರಸ್ವತಿ, ಪಿ. ಚಂದ್ರಿಕಾ, ಉಷಾ ಸರ್ವಮಂಗಳ, ಆರ್. ಸುನಂದಮ್ಮ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ 70-80ರ ದಶಕದಲ್ಲಿನ ಮಂಚೂಣಿ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮಹಿಳಾ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಕೆ. ಷರೀಫಾ ಅವರೂ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆ. ಷರೀಫಾರವರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವದ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಮಹಿಳಾ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಕೆ. ಷರೀಫಾ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂವೇದನೆಯುಳ್ಳ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಕವಯಿತ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳವಳಿಯ ಆರಂಭದ ಆದಿಯಾಗಿ ಇವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಅವರ ಬರಹಗಳು ಮನೋಧೋರಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಬರಹಗಳಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿರುವ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಹಲವು ಮಜಲುಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮೂಲತಃ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಬಂದ ಷರೀಫಾರವರ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ಆಚಾರ-ಅನಾಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದ ಮುಖೇನ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ

ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗೆಗೆ ಇರಬಹುದಾದ, ಇರುವ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಧೋರಣೆಯನ್ನು ಬಯಲುಗೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಕೆ. ಷರೀಫಾರವರ ಕಾವ್ಯಕೃಷ್ಣೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದೆ. ಒಟ್ಟು ಕನ್ನಡ ಮಹಿಳಾ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. “ಆಧುನಿಕ ಮಹಿಳಾ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಅಂಚಿನಿಂದ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡ ನಿರೂಪಣೆ”ಯು ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ಬಂತು. “ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗ ಯಾವುದೇ ಆದರೂ ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಬವಣೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ನಿರೂಪಣೆಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಅಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೂ ಇವೆ. ಇದ್ದರೂ ಹೆಣ್ಣು ನಿರೂಪಿತ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಕ್ಕೂಟ ಇದೆ. ಇದು ಮಹಿಳಾ ಕಾವ್ಯದ ಲಕ್ಷಣವೂ ಹೌದು; ಶಕ್ತಿಯೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಇದು ಏಕತಾನದ ದನಿಯಲ್ಲ. ಬಹುತ್ವ ಉಳ್ಳ ಒಕ್ಕೂಟದ ದನಿ. ಈಗಿನ ಮಹಿಳಾ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಕಟುವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಖಂಡಿತಾ ಇದು ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯ ಕಾವ್ಯ. ಶತಶತಮಾನದಿಂದ ದನಿಯೇ ಇಲ್ಲದ ಕೊರಳುಗಳು ಚಕ್ಕನೆ ದನಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಉತ್ಸಾಹ, ರೋಷ, ಜೋರುಧ್ವನಿ, ಕಟುತನ, ರಾನ್ಸ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಕಾವ್ಯವು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ದನಿಯೆತ್ತುವ ಜೊತೆಜೊತೆಗೇ ಇಡೀ ಗಂಡು ಕುಲವನ್ನೇ ಕಟಕಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೊರಳು ಪಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಈ ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಾಗ ನ್ಯಾಯ ಕೇಳುವ, ದಂಡಿಸುವ, ನಿಂದಿಸುವ, ದಾಳಿ ಮಾಡುವ ದಾಟಿಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಒಕ್ಕೂಟದ ದನಿಗೆ ಒದಗಿವೆ. ಇಂಥಹ ಒಕ್ಕೂಟದ ದನಿಯ ಸಮರ್ಥ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ”² ಕೆ. ಷರೀಫಾರವರು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಕೆ. ಷರೀಫಾರವರ ಒಟ್ಟು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿರುವ ನೆಲೆಗಳು ಹಲವು. ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಶೋಧದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವುದು, ನಮ್ಮ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ಆಹಾರ, ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಗಳೆಂಬ ಒಟ್ಟು ನಮ್ಮ ‘ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ’ ಎಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೋ ಅಂತಹ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯದ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕೆ. ಷರೀಫಾರವರು ಯಾವಾಗಲೂ ವರ್ತಮಾನದ ತಲ್ಲಣಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಕ್ರಮವೊಂದನ್ನೂ ಸಹ ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ಕೇವಲ ಷರೀಫಾರವರಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೆ ಯಾವುದೇ ಕವಿ / ಕಲಾವಿದನಾಗಿರಲಿ ವರ್ತಮಾನದ ತಲ್ಲಣಗಳಿಗೆ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ಅವರ ಆದ್ಯತೆಯೂ ಸಹ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ನೆಲೆಯೆಂದರೆ ಚರಿತ್ರೆ

ಮತ್ತರು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನಗೊಳಿಸುವುದು. ಅಂದರೆ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಚಿಗೆ ಸರಿಸಿ ಹೋಗಿರುವಂತಹ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಪರಿಧಿಗೆ ತಂದು ಆ ಪಾತ್ರಗಳ ಮುಖಾಂತರ ದನಿಯೆತ್ತುವುದು ಇನ್ನುಳಿದಂತೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಚಿತ್ರಣ ಮತ್ತು ದಮನಕಾರಿ ನೆಲೆಗಳು ಇವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿವೆ. ಇಂತಹ ಬಂಡಾಯದ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ಅವಳು ಮೂಡಿದ್ದು ಸಾಕು
ಹೊಸ ಚರಿತೆ ರಚಿಸುವ ಕೈ
ಬುದ್ಧಿ ಭಾವಗಳೆಲ್ಲವೂ
ಅವಳವೇ ಆಗಿರಲಿ ಸಾಕು³

ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಈ ಲೋಕದ ಸಮಾನ ಕಣ್ಣುಗಳು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಣ್ಣನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಣ್ಣನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ದುರಂತ. ಆ ದುರಂತದ ಹಾದಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅಸಮಾನತೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಪುರುಷನು ಬರೆದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷನಷ್ಟೇ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಹೆಣ್ಣು ಅದರ ನೆರಳಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತು ಎಂಬ ವಾಸ್ತವದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾ ಗಂಡಿನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಅಪೂರ್ಣ. ಈ ಅಪೂರ್ಣವನ್ನು ತುಂಬಲು ಅವಳ ಚರಿತೆಯು ಈಗ ಅಗತ್ಯ. ಹೀಗೆ ಮಹಿಳಾ ಕಾವ್ಯ ಅರ್ಥಾತ್ ಷರೀಫಾರವರ ಕಾವ್ಯ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಹೊಸ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ.

'ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣಿನವನ್ನು ಮೈವೆತ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.' ಎಂದು ಸಿಮನ್ ದ ಬೋವಾ ಹೇಳುವಂತೆ ಹೆಣ್ಣು ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ನಿರ್ಬಂಧದ ಬದುಕನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಬದುಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೆ. ಷರೀಫಾ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹೆಣ್ಣು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಡೆದರೆ
ಅಹಂಕಾರಿ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ
ತಲೆ ಬಗ್ಗಿ ನಡೆದರೆ
ಅಪರಾಧಿಯಂತೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ
ಮೌನವಾಗಿದ್ದರೆ
ಮೂಕಿ ಅಂತೀರಿ

ಮಾತಾಡಿದರೆ

ವಾಚಾಳಿ ಅಂತೀರಿ⁴

ಈ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಇನ್ನು ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಎಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಹಿಳೆಯು ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಅಪಮಾನ, ಹಿಂಸೆ ನೋವು ಒಂದಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇಯಿದ್ದಾಳೆ. ಅದು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬದ್ಧ ಭಾರತದಂತಹ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಗೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವು ಗೌರವಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಇದು ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆಯೇ ಆಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಸಂಪದ್ಧರಿತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ದಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದು 'ವರದಕ್ಷಣೆ' ಎಂಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಿಡುಗಿನಿಂದ. ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಇಂತಹ ಹೇಯ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕವಿಯು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಂತಹ ನೋವಿನ ಹೇಯಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಕಿಡಿ ಕಾರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೋಡಬಹುದು-

ನೋವು ಹಿಂಸೆ ತಾಳಿಕೊಂಡೆವು
ಬೈಗುಳ ಅಪಮಾನದಲಿ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡೆವು
ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಸುರಿದು ಬೆಂಕಿಯಿಟ್ಟಾಗ

ತಾಳದೆ ರುಳ ಕೂಗಿಕೊಂಡೆವು
ಆತ್ಮಗಳು ತಿರುಗಿ ನಿಂತು ಕೇಳಿದವು
ತಾಳೋದಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲಿತನಕ?⁵

ಇಂತಹ ನೋವುಗಳು ಸಂಕಟಗಳು ಕೇವಲ ಭಾರತದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಿಳೆಯರ ಜಗತ್ತು ಕೂಡ ನೋವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಲಿ
ಹುದುಗಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳು
ನೋವಿನೆಳೆ-ಎಳೆಗಳ ಬಣ್ಣ
ಭಿನ್ನವಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎಲ್ಲ⁶

ಕಾಲ ಮತ್ತು ದೇಶ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಬದುಕು ಮಾತ್ರ

ಸಮಾನವಾದದ್ದು, ನೋವಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವಂತಹುದ್ದು. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶೋಷಕ ವರ್ಗವು ಶೋಷಿತ ವರ್ಗವನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಇವತ್ತಿಗೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವುದು ವಿಷಾದನೀಯ.

ಕೊನೆಟಿಪ್ಪಣಿ:

1. ನುಡಿಯಾಟ, ಪುಟ-118.
2. ನುಡಿಯಾಟ, ಪುಟ-119.
3. ಬುರ್ಖಾ ಪ್ಯಾರಿಡೈಸ್-37.
4. ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕವನಗಳು-16.
5. ಪಾಂಚಾಲಿ, ಪುಟ-21.
6. ಬುರ್ಖಾ ಪ್ಯಾರಿಡೈಸ್, ಪುಟ-38.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಡಾ. ಮಲ್ಲಿಕಾ ಘಂಟಿ, ಡಾ. ಸಮೋಹ ಭೂಮಿಗೌಡ (ಸಂ), ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ (2006), ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.
2. ಪ್ರೀತಿ ಶುಭಚಂದ್ರ, ಸೃಜನೆಯ ಮೂಡು (2007), ರೂಪ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು.
3. ಡಾ. ಕೆ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ, ಡಾ. ಎಫ್.ಟಿ. ಹಳ್ಳಿ ಕೇರಿ (ಸಂ), ದಶಕದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ (2002), ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
4. ಡಾ. ಎಂ. ಉಷಾ, (ಸಂ), ಆಧುನಿಕ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪುಟಗಳು (2007), ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
5. ಜಿ. ಎಸ್. ಆಮೂರ, ಸೀಮೋಲ್ಲಂಘನೆ (2002), ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿನಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.
6. ಹೆಚ್. ಎಲ್. ಪುಷ್ಪ, ಗಂಧಗಾಳಿ (2006), ಅನ್ವೇಷಣಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.
7. ಕೆ. ಎಂ. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೊಡ್ಲುಮಾನೆ, ದಶಲೇಖನ (2012), ಸಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
8. ಬಿ. ಎಂ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ, ಕದಡು (2008), ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬಳ್ಳಾರಿ.
9. ರಾಮಲಿಂಗಪ್ಪ ಟಿ. ಬೇಗೂರು, ನುಡಿಯಾಟ (2017), ಸಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.